

Păcatul pensiei de boală obținută prin înșelăciune

Întrebarea pe care o punem este: Dacă am ieșit la pensie de boală prin înșelăciune și am beneficiat de bani furati, dacă nu despăgubesc statul cu ce am furat, este acesta un păcat care mă desparte de Dumnezeu?

Pentru a avea un răspuns cât mai clar vom folosi un exemplu practic.

Ștefan face un contract cu Casa de pensii astfel: Ștefan va plăti la Casa de Pensii în fiecare lună suma de 1.000 de lei pentru viitoarea lui pensie, timp de 35 de ani și acumulează pentru aceasta în fiecare an un punct de pensie respectiv 35 puncte pensie. (420.000 lei)

De la 65 de ani până moare (Statul) îi va da o pensie care este echivalentă cu un punct de pensie (1 punct pensie = aprox. 2000 lei).

Când Ștefan are cca 50 de ani, se decide să încalce fraudulos contractul.

Folosindu-se de minciună și de înșelăciune, iese la pensie de boală și primește de la Casa de Pensii suma de 1.600 de lei în fiecare lună până la 65 de ani, respectiv 288.000 lei.

În acești 15 ani, statul, conform contractului, va contribui la Casa de pensii pentru Ștefan cu 70% (conform legii) din cei 1000 lei, deci cu 700 lei pe lună, și Ștefan va acumula astfel 0,7 puncte de pensie pentru fiecare an de boală, considerându-i-se perioadă de stagiu asimilată.

La împlinirea celor 65 de ani, Ștefan a obținut 15 ani vechime fraudulos și i s-a considerat și perioadă de stagiu și a acumulat astfel și 13.5 puncte de pensie în mod fraudulos.

El a obținut prin înșelăciune timp de 15 ani suma de 1600 lei pe lună respectiv 288.000 lei. A avut astfel o pensie obținută prin înșelăciune și a acumulat și 13.5 puncte de pensie respectiv 38.5 % din cele 35 de puncte care reprezintă pensia pe care el o va primi la 65 ani.

În loc să aibă 20 puncte de pensie care sunt pentru perioada când a lucrat cinstit,

va avea 33.5 puncte de pensie, și va primi o pensie integrală. Dacă nu ar fi înșelat Casa de pensii, la 65 de ani ar fi rămas cu 20 puncte de pensie. Adică la 65 de ani, Ștefan ar fi primit doar 58.2 % din pensia integrală adică 1143 lei pe lună.

La vârsta de 65 de ani și o lună, Ștefan aude Evanghelia și se decide să-L urmeze pe Hristos. Acum el încasează 1913 de lei pe lună conform contractului făcut la început. Statul nu știe nimic de furtul lui Ștefan.

Întrebarea este: Prin încasarea integrală pensiei, Ștefan păcătuiește și acum?

El consideră că Dumnezeu i-a iertat acest păcat și poate încasa pensia integral. Astăzi sunt mulți pocăiți care cred că sunt iertați și procedează așa ca Ștefan.

Conform acestui contract făcut cu Casa de pensii el a plătit 240.000 lei și a încasat necuvenit, prin înșelăciune suma de 288.000 lei. El va continua să încaseze până la moarte 1913 de lei/lună pe care i-a obținut prin înșelarea statului.

Aferent celor 13.5 puncte de pensie furate, el va primi de la stat 770 lei în fiecare lună, adică 38.5% din pensie.

Și cealaltă sumă de 1143 lei o va primi în fiecare lună din fondul de 240.000 lei pentru că a plătit-o timp de 20 de ani, cu toate că el a furat toți acești bani în timpul celor 15 ani.

Ștefan nu ține cont că a furat de la Casa de Pensii timp de 15 ani, câte 1600 de lei în fiecare lună, și practic dacă scădem ce a încasat el și ce i-a plătit statul, Ștefan a creat o pagubă statului de 48.000 lei. $(288.000 - 240.000 = 48.000)$

Și fondul pe care el trebuia să-l strângă în 35 de ani din care trebuia să fie plătit acum nu mai există, ba mai mult el este dator la stat cu 48000 lei.

Și acum Ștefan care s-a pocăit, ascunde că a furat, și ține Casa de Pensii că i-ar fi datoare, pe cea care a fost cinstită cu el toată perioada contractuală. Ștefan prin ascunderea înșelăciunii înșală în continuare, de data aceasta pocăit fiind.

El consideră că doar Casa de pensii îi este datoare conform înțelegerii făcute, și el nu se simte dator cu nimic pentru că Dumnezeu i-a iertat păcatul făcut în trecut. Din aceste considerente el încasează în continuare 1931 de lei cum le-a fost înțelegerea de la început.

Trăiește Ștefan în acest moment în păcat? Poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu cu un asemenea păcat?

El crede că conform contractului pe care l-a făcut cu casa de pensii, Casa de Pensii pentru că nu știe că a furat-o, este dator să-i dea ceea ce el i-a dat.

Să ne întrebăm: Ștefan nu este dator să înapoieze ceea ce a furat? Oare așa arată neprihănirea din Împărăția lui Dumnezeu, după care trebuie să fim flămânzi și însetați? (El este Stânca; lucrările Lui Sunt desăvârșite, Căci toate căile Lui Sunt drepte; El este un Dumnezeu credincios și fără nedreptate, El este drept și curat. Deuteronom 32:4)

Când s-a stins această datorie a lui Ștefan obținută prin furt? Casa de Pensii este dator să-i plătească bani în continuare conform aceluiași contract, doar pentru că ea nu știe că Ștefan a furat-o și pentru că nu știe că se folosește de punctele câștigate prin înșelăciune?

Dacă Casa de Pensii află că am furat-o și mă dă în judecată? Are dreptul să mă cheme în judecată și îmi poate cere să o despăgubesc? Dacă se constată la proces că Ștefan este vinovat, va trebui să plătească această pagubă?

Luăm un alt exemplu: Eu fac o înțelegere cu cineva și îi dau suma de 100.000 lei pentru un timp de 10 ani, după care trebuie să mi-i înapoieze, și după cca 5 ani eu mă duc și îi fur 150.000 lei fără ca acesta să știe că eu i-am furat. După 4 ani și 11 luni după ce i-am furat mă pocăiesc.

Să ne întrebăm: Când se împlinesc acești 10 ani mai pot să merg la acest om ca și când eu nu am făcut nimic și să îi cer acei 100.000 lei pe care eu i-am dat? Poate un om care iubește neprihănirea să facă așa ceva?

Nu îi sunt dator cei 50.000 lei pe care trebuie să-i plătesc? Sau va trebui să-mi plătească numai pentru faptul că nu știe că am furat de la el și nu poate să mă dea pe mâna instanței? Dacă ascund acest păcat, Dumnezeu mi-l iartă, și nu mai trebuie să plătesc? Este în Dumnezeu strâmbătate?

Vom lua încă un exemplu: Eu fac un contract cu cineva ca să îmi construiesc o casă și stabilem un preț să zicem 200.000 lei, care va fi plătit în etape, și la sfârșit el îmi va plăti ultima rată de 50.000 de lei. Și eu în timpul lucrărilor îi fur materiale de cca 50.000 lei. Înainte să termin această lucrare mă pocăiesc.

Ce trebuie să fac în această situație? Pot să încasez la sfârșitul lucrărilor acei 50.000 de lei și să socotesc că ceea ce eu am furat este iertat de Dumnezeu fiind o faptă a trecutului, și că eu nu-i datorez nimic? Mi se aplică versetul: *"Dați tuturor ce sunteți datori să dați: cui datorați birul, dați-i birul; cui datorați vama, dați-i vama; cui datorați frica, dați-i frica; cui datorați cinstea, dați-i cinstea. Să nu datorați nimănui nimic."* (Romani 13:7-8)

Să nu ne înșelăm! Neprihănirea Împărăției îmi cere să nu-l țin dator pentru acea sumă pe care eu i-am furat-o și la rândul meu, dacă am furat în plus față de cât îmi datorează el, să-i plătesc suma pe care eu i-am furat-o în plus.

Ce este mai grav să mă împrumut și să nu-i mai dau înapoi, sau să-i fur și să nu-i mai dau înapoi? Cui se adresează versetul: *"Cel rău ia cu împrumut, și nu dă înapoi;"* (Psalmi 37:21) Se adresează numai celui ce ia cu împrumut sau și celui ce fură și nu mai dă înapoi ce a furat?

Să ne întrebăm: Pot să mă duc la stat să cer să-mi dea ceea ce îmi datorează (pensia) și să îi cer să-mi calculeze exact ce îmi este dator, să nu-mi dea mai puțin, fără să doresc să reglez cu el, cu ceea ce eu l-am înșelat de-a lungul timpului furând de la el bani prin munca la negru?

Pot să fiu în pensie să primesc banii de pensie de la stat și în același timp eu să fur taxele prin munca la negru. Pot să mă aflu în Împărăția lui Dumnezeu și să fiu necinstit cu cel care îmi plătește cinstit pensia pe care mi-o datorează?

Așa arată neprihănirea din Împărăția lui Dumnezeu?

Iată ce ne învață Domnul Isus în Matei 5 cu versetul 23: *"Dacă îți aduci darul la altar, și acolo îți aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă-ți darul acolo înaintea altarului, și du-te întâi de împacă-te cu fratele tău; apoi vino de adu-ți darul. Caută de te împacă degrabă cu pârâșul tău, câtă vreme ești cu el pe drum; ca nu cumva pârâșul să te dea pe mâna judecătorului, judecătorul să te dea pe mâna temnicerului, și să fii aruncat în temniță. Adevărat îți spun că nu vei ieși de acolo până nu vei plăti cel din urmă bănuț."* (Matei 5:23)

Conform legislației actuale: Perioada în care omul este în pensie de boală este considerată vechime și este asimilată ca contribuție la fondul de pensii, chiar dacă nu a contribuit pentru pensie.

Astfel, in aceste perioade contribuțiile la fondul de asigurări sociale sunt acoperite de către stat, acestea fiind recunoscute ca perioade de calcul pentru cei care ies la pensie.

Perioadele asimilate și recunoscute de lege sunt:

1. Perioade in care a beneficiat de pensie de boală;
2. Perioada in care a urmat cursurile de zi ale invatamantului universitar, organizat potrivit legii, pe durata normala a studiilor respective, cu conditia absolvirii acestora cu diploma;
3. Perioada in care a satisfacut serviciul militar ca militar în termen sau militar cu termen redus, pe durata legal stabilita, a fost concentrat, mobilizat sau in prizonierat;
4. a beneficiat, începând cu data de 1 ianuarie 2005, de concediu pentru incapacitate temporară de munca cauzata de accident de muncă si boli profesionale;
5. a beneficiat, incepand cu data de 1 ianuarie 2006, de concediu pentru cresterea copilului in varsta de pana la 2 ani sau, in cazul copilului cu handicap, de pana la 3 ani;

Punctajul lunar, pentru perioadele asimilate și considerate stagiul de cotizare:

Perioada asimilată	Câștigul lunar luat în calcul
Pensie de boală	Cuquantumul pensiei de boală
Studiile universitare Serviciul/stagiul militar Concediu de creștere a copilului	25% din câștigul salarial mediu brut lunar din perioadele respective
Concediu pentru incapacitate temporară de muncă	Cuquantumul indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă

Cuquantumul pensiei se determină prin înmulțirea punctajului mediu anual realizat de asigurat cu valoarea unui punct de pensie:

$$\text{Cuquantum pensie} = \text{Punctaj mediu anual} \times \text{Valoarea punctului de pensie}$$

Punctajul mediu anual se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat

din însumarea punctajelor anuale ale asiguratului la numărul de ani corespunzător stagiului complet de cotizare (Anexa 5):

$$\text{Punctaj mediu anual} = (\text{Punctaj anual 1} + \text{Punctaj anual 2} + \dots + \text{Punctaj anual N}) : \text{Nr. ani stagiu complet}$$

Punctajul anual se determină prin împărțirea la 12 a sumei punctajelor lunare realizate în anul calendaristic respectiv:

$$\text{Punctaj anual} = (\text{Punctaj lunar 1} + \text{Punctaj lunar 2} + \dots + \text{Punctaj lunar 12}) : 12$$

Punctajul lunar se calculează prin raportarea câștigului salarial brut (venitului lunar asigurat) la câștigul salarial mediu brut din luna respectivă:

$$\text{Punctaj lunar} = \text{Câștig salarial brut lunar} : \text{Câștig salarial mediu brut lunar}$$